

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący)

SSN Józef Iwulski (sprawozdawca)

SSN Romualda Spyt

w sprawie z powództwa M. S.

przeciwko Zarządowi Budynków Miejskich - I Towarzystwu Budownictwa

Społecznego Spółce z o. o. w G.

o przywrócenie do pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 lipca 2011 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych w G.

z dnia 8 lutego 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. postanowieniem z dnia 8 lutego 2011 r., oddalił zażalenie powódki M. S. od postanowienia Sądu Rejonowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. z dnia 4 listopada 2010 r., którym odrzucono pozew wniesiony przeciwko Zarządowi Budynków Miejskich I Towarzystwu Budownictwa Społecznego Spółce z o.o. w G. o przywrócenie do pracy.

W uzasadnieniu postanowienia oddalającego zażalenie Sąd Okręgowy podniósł, że wniesiony w dniu 26 maja 2010 r. przez powódkę w niniejszym postępowaniu pozew został prawidłowo odrzucony przez Sąd pierwszej instancji bowiem sprawa o przywrócenie powódki do pracy w pozwanej Spółce została już prawomocnie osądzona (powództwo w tym zakresie zostało prawomocnie oddalone w dniu 20 maja 2010 r. z uwagi na jego wytoczenie z przekroczeniem ustawowego terminu).

Od postanowienia Sądu Okręgowego powódka wniosła zażalenie do Sądu Najwyższego, zarzucając w nim obrazę : 1) art. 265 § 1 k.p. polegającą na niewłaściwej interpretacji wskutek nierozróżnienia pojęć "pracownik" i "pełnomocnik strony procesowej" oraz na uznaniu przez Sąd Okręgowy odrzucenia pozwu dokonanego przez Sąd Rejonowy na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. za prawidłowe; 2) art. 378 § 1 w związku z art. 397 § 2 k.p.c. wskutek nierozpoznania przez Sąd Okręgowy zarzutu zażalenia w przedmiocie nierozpatrzenia wniosku o wznowienie postępowania sądowego. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i o "merytoryczne rozpoznanie wniosku o przywrócenie terminu i pozwu (odwołania)", a ponadto o zasądzenie na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesione przez powódkę zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego jest niedopuszczalne i dlatego podniesione w nim zarzuty nie mogą być poddane merytorycznej ocenie Sądu Najwyższego. Zażalenie do Sądu Najwyższego, będące szczególnym środkiem zaskarżenia orzeczeń sądu drugiej instancji, przysługuje jedynie w sprawach wymienionych w Kodeksie postępowania cywilnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2010 r., II PZ 44/10, LEX nr 784928). Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c. przysługuje ono na postanowienie sądu drugiej instancji: 1) odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia oraz 2) dotyczące tych kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Ponadto w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna,

zażalenie może być wniesione także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji (art. 394¹ § 2 k.p.c.).

Zaskarżone zażaleniem powódki postanowienie Sądu drugiej instancji oddalające jej zażalenie na postanowienie Sądu pierwszej instancji odrzucające pozew nie mieści się w katalogu orzeczeń wymienionych w art. 394¹ § 1 k.p.c. Jest ono niewątpliwie orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie (skoro prawomocne odrzucenie pozwu zamyka powódce prawo do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy), jednakże zostało ono wydane w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji, a ponadto mieści się w katalogu postanowień wymienionych w art. 398¹ § 1 k.p.c. Zaskarżonego postanowienia Sądu drugiej instancji nie dotyczy więc też art. 394¹ § 2 k.p.c. Postanowienie to jako oddalające zażalenie na postanowienie Sądu pierwszej instancji o odrzuceniu pozwu jest postanowieniem w przedmiocie odrzucenia pozwu, o którym mowa w art. 398¹ § 1 k.p.c., a więc przysługuje od niego skarga kasacyjna, a nie zażalenie.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy odrzucił zażalenie na podstawie art. 370 w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.